

е съвсемъ спокоенъ, защото тукъ нѣма нито хищници, нито отровни змии.

Когато наближите кратера на вулкана, гората почва да рѣдѣе. Най-после тя съвсемъ изчезва. Предъ погледа ви се очертава огромниятъ конусъ на Мауна Лоа, а едва-лечъ отъ него стърчи красивъ хотелъ, построенъ за пжтниците, които посещаватъ Килауеа. Край хотела се виждатъ бѣли облаци пара.

Ето какъ единъ пжтешественикъ ни описва впечатления си отъ едно свое посещение на Килауеа: „Ако човѣкъ иска да види рая и пѣкѣла на земята, трѣбва да посети Килауеа. Тамъ отъ недрата на земята презъ многобройни пукнатини отъ всички страни около хотела излиза димъ и пара. Човѣкъ, щомъ пристигне въ хотела, почва да се пита, какво дири тукъ, изложенъ на най-голѣма опасностъ, при кратера на вулканъ, който всѣки мигъ може да изригне.

Мнозина отиватъ до Килауеа съ мисълта, че ще видятъ нѣкоя планина, като Везувий, която отдалечъ се вижда. Но тѣ оставатъ излъгани. Килауеа представя обширна кржгла падина, дълбока 90 метра и широка около 10 клм., постлана изцѣло съ изстинала лава. Въ срѣдата на тази долина, кждето е самиятъ кратеръ стои езерото Хелемаумау, отъ което постоянно изкача разтопена огнена лава.

Когато човѣкъ види Килауеа презъ деня, остава разочарованъ, понеже предъ него се разстила еднообразна мрачна долина, съ застинала лава, надъ която се носи димъ и облаци пара. Но стъмни ли се, картината се промѣня. За нѣколко само мига езерото остава спокойно. Следъ това отъ срѣдата му съ голѣма сила изскача нагоре огненъ стълбъ, високъ около 30 метра. Той се последва отъ втори, трети, четвърти и т. н., докато цѣлото езеро се изпълни съ огнени фонтани. Понѣкога 5—6 фонтана изригватъ заедно нагоре и освѣтяватъ цѣлата околностъ. Огненитѣ струи падатъ